

پایان نگرش جزیره‌ای در برنامه‌ریزی شهری

شهری و دوران نهاد سازی شهر و حیات بخش دولت محلی در آن اتفاق خواهد افتاد .

دکتر "عندلیب" در بخش دوم گزارش خود در جهت تحقق سند طرح جامع توسعه شهری یکی از مهم‌ترین چالش‌های وضع موجود را ناهمگرایی در جهت‌گیری‌ها، سیاست‌گذاری‌ها، برنامه‌ریزی‌ها و اجرا توسط عوامل موثر دانسته و اظهار داشت: رسالت و مأموریت‌های نهاد؛ هدایت و راهبری جریان توسعه فضایی - کالبدی، عملکردی شهری با رویکرد توسعه پایدار به منظور تحقق چشم‌انداز شهر تهران و اهداف تعیین شده سند طرح جامع شهر تهران از طریق: هدایت، دیده‌بانی و نظارت هوشمند، برنامه‌ریزی آینده‌نگر، نظریه‌پردازی، الگوسازی و تصمیم‌سازی در حوزه برنامه‌ریزی به منظور تحقق مدیریت یکپارچه شهری می‌باشد.

رئیس نهاد تکیه بر دانش و برنامه محوری در توسعه شهری، اعتمادسازی و اطمینان بخشی، فرصت‌سازی و افزایش ظرفیت‌های توسعه شهری، تثبیت جایگاه قانونی و حقوقی نهاد را از راهبردها و سیاست کلی نهاد بیان نموده، می‌افزاید: وظایف نهاد بر این اساس هدایت و راهبری تحولات فضایی، کالبدی، و عملکردی شهر تهران، پایش و نظارت دائمی، ظرفیت‌سازی، مطالعه و پژوهش، ترویج فرهنگ توسعه شهری و همکاری و هماهنگی با سایر دستگاه‌ها خواهد بود.

در پایان این گزارش نسبتاً طولانی دکتر "علیرضا عندلیب" بهبودبخشی کیفی روند سیاست‌گذاری، تصمیم‌گیری و تحقق و اجرای برنامه‌های توسعه شهری تهران را در راستای توسعه پایدار شهری منوط به نهادسازی - پیاده‌سازی و بازنگری و اصلاح سند طرح جامع دانست.

دویست و بیست و سومین جلسه شورای اسلامی شهر تهران اختصاص به گزارش فعالیت نهاد برنامه‌ریزی شهر تهران طی یک سال گذشته داشت .

به گزارش روابط عمومی نهاد برنامه‌ریزی شهر تهران در این جلسه دکتر "علیرضا عندلیب" با بیان دیدگاه «پایان نگرش جزیره‌ای در مدیریت شهری» به گزارش فعالیت این نهاد پرداخته و گفت: تهران تا به امروز ۶ دوره را سپری نموده است و اکنون می‌توانیم بگوییم در دوره هفتم قرار داریم .

رئیس نهاد برنامه‌ریزی شهر تهران دوران اول را دوران "پیش از مدرنیسم" نامید که شامل دوران قاجار و تهیه اولین نقشه طرح جامع می‌شود .

وی در ادامه، دوره دوم را دوره "مدرنیسم" یعنی پهلوی اول و دوم نامید که در این دوره ضرورت پاسخ به مسئله اتومبیل و خیابان‌کشی مطرح بود و جریان مدرنیستی در شهرسازی شدت می‌گرفت، دوران سوم را باید دوران "مدرن سنتیزی و بی‌الگو" نامید که در آن توسعه تهران به سمت شمال و غرب صورت می‌گیرد و همچنین فاصله بین شهرداری و دولت مرکزی رخ می‌دهد. دوره چهارم دوران "نومدرنی" است که در آن تفکر شهر مدرن مجدداً احیا می‌شود و شاهد یک نظام مدیریتی تکنوکراتیک خواهیم بود.

وی دوره پنجم را ادامه دوره چهارم دانست که در آن تا حدودی تکنوکراتیک تضعیف شده ولی به لحاظ رویکرد توسعه‌ای و شهرسازی همان مسیر دوره قبل را شاهد هستیم. دوره ششم "دوره ترمیم و اصلاح مردم‌گرایانه" که در آن اولین نطفه‌های برنامه‌ریزی شهری ایجاد و همچنین ایده نهادسازی مطرح می‌شود. امروز نیز دوره هفتم را سپری می‌کنیم دوره‌ای که ترکیب مدیریت

خبر

